

ACZÉL GÉZA

(szino)líra

torzósztár

ACZÉL GÉZA (1947) Debrecen

APA

míg az anya a modernitásig biztosnak látszott valljuk be az apa csak amolyan járulék a családi történések vad zivataraiban gyakran ide-oda vándoroltak a peték és hogy a nemeknek véletlen se essék lelkiismereti gondja a bölcs statisztika a félrelépéseket majdnem egálra hozta s sértett kanunk vagy asszonyunk is csak mostanában rohangászhat dns-ek után hogy jobb híján gázzal puskacsóvel irdatlan konyhakésekkel telítődjék a délután vagy eldugott helyeken fel is tűnjön néhány himbálózó hulla mely a párkapcsolatok bukását már örökre elalussza majd mindenféle perverzek is beleröhögnek a képbe annyira hogy a lélek teljesen belezavarodik a klasszikusan megörökölt féltékenységre napi élménnyé válva a kidobott a gonoszul elhagyott vagy spontán az árva kik pofánkba öntött napi celebekkel már nem vágynak vissza a nagy pinákba és hitele csappan annak is aki nemzett kezd itt lyukas hálónak válni minden nemzet ám e fura képletnek nagyobb a realitása ha manipulált sejtekre és lombikokra váltva lassan bedől a kozmosz talán csak az elillanó pátosz melege teremt majd hiányt és mivel férfi dörmögött előhívtam az apát

APÁCA

ma már az apró históriák zamatát sokan nem érthetik mivel állandó frászban és laza nagyképű mozgásban autóba szállt a nemzet fele az előretolakodó civilizált időknek persze erős érdeme hogy úttalan utakon már alig poroszkál a vándor s a kor azokra is rászól kik anakronisztikusan számon vagy lovon ügetnek egyszóval a vonatoss szerepnek régen kilazult a bája s magam is ki négy keréken életem végéig csak zavart utasként számíthattam az utazásra a vágányok felé torlódtak élményeim s mivel a világ keleti felén élek sokszor voltak feketék a vonatok s szinte mindig késtek legfeljebb a széles paletta kokottól a kisebbségig visító porontytól a szunyókáló vénig járhattam az iskolát olykor csöndben nagyokat bölcsekedtem ha megszólaltam gyakran a bukás réme fenyegetett rosszul artikulálva a különös seregeket olykor megdöbbenve hogyha közöttük se mindig értem a hatalomba felszaladt tahók miként érzékelik ezt a népet amíg csak legutóbb szolidan szembe nem ült egy bába meg is szólított nemsokára remélem erős kávéját meghagyja a reggeli utánra mert a gyomra bánja így szólt és lírává lényegült bennem az apáca

APAD

nem szeretnék a végső stációba nagyon belegabalyodni mikor a dagadt bokának a legbőszebb ellensége lesz a zokni görcsös mellszorításnak a kátrányos bűzös rudat eldobva évtizedek után is a krákogás s átrendezve alsó férfias fertályod nyüszíthetnek nekem a feministák az enyhülő szexuális kényszer egyszerű biológia semmi más hisz régóta arra vágyom hogy telt fórumokra minél előbb kerüljenek föl bölcs asszonyok mivel egyre undorítóbb nemem az utóbbi időkben oly ocsmány dolgokban vitézkedett mint a góg a buta cinizmus és a gátlástalan lopás amelyek soha nem lesznek felróva nekik odaát miként lelkünkben a végső happening amely csak olcsó amerikai filmeknek lecsengő akkordjaira nyit némi szentimentális vigaszt ugyanakkor lesújtó felismeréseidet racionális szépséggel még föl vigyázod de azt hogy időben tolódva nemrégén még virrasztva lested távoli olimpiákon döntőbe jutnak-e a koreai női íjászok vagy a kemény deszkákon pályakerékpárban is erősek-e a belgák mára már a kedv motiválatlanul apad hiába gyözködöd szuperrangadókra rangos vágtságomokra magad gyakran már csak az ismétlés a jó